

● ÚVODNÍK

Lidumilný Bůh

Když se však zjevila dobrota a lidumilnost Boha, našeho Zachránce, zachránil nás ne na základě skutků, které jsme my učinili ve spravedlnosti, nýbrž podle svého milosrdenství skrze koupel znovuzrození a obnovou Ducha Svatého.

Titus 3,4 – 5

Společné sborové shromáždění v únoru je letos v některých oblastech zvláštní. Předně mu předchází modlitebně postní řetěz regionů, kdy prosíme Boha o Jeho přítomnost a jednání. Dále na něm přijímáme „Prohlášení o evangelizaci“, které bylo zveřejněno v lednovém Sborovém dopise.

Přijali jsme zvěstování evangelia jako svou prioritu, protože jsme viděli určitou ztrátu horlivosti v této oblasti. Poněkud se nám ztratila naléhavost evangelia – hrůza toho, že lidé bez Krista jdou do věčného zahynutí. Chceme, aby se toto vědomí vrátilo intenzivněji do našeho osobního i sborového života.

K tomu je potřeba si připomínat, čemu a hlavně komu jsme uvěřili. Pavel, apoštol Ježíše Krista, věděl, že víra v evangelium je základem pro život křesťana. Proto ve svých instrukcích Titovi ohledně jeho služby na Krétě zdůrazňuje potřebu zdravého učení a přímo i u některých oblastí uvádí, co má Titus učit. Nechme se tím také inspirovat.

Pavel uvádí, že jsme „trávili život v špatnosti a závist“ (Titus 3,3). Myslím, že na to lehce zapomeneme. Když jsme uvěřili, činili jsme pokání a rozešli se se starým způsobem života. Pro někoho to bylo radikálnější a pro někoho méně revoluční. To záleží na tom, v jaké situaci jsme se nacházeli. Ale všichni jsme na tom byli špatně. Teď jsme možná už takový „slušňáci“. Nekrademe, nežijeme ve smilstvu a neopíjíme se. Zapomněli jsme na to, jak jsme na tom byli (v horším případě jsme některé věci ze starého života neopustili nebo se k nim dokonce vracíme). Pavlovo připomenutí mně pomáhá vidět, jak jsem na tom byl a jak bych na tom byl bez Krista dnes (nebo i jsem, když na Jeho panství ve svém životě zapomenu). Připomíná nám to, jak na tom jsou „slušní nevěřící“ kolem nás. Mnozí žijí relativně dobrý život. Bez Krista je to ale stejně život ve špatnosti.

**Nezačal mě
milovat až po té,
co jsem uvěřil,
změnil se
a stal se
slušňákem.**

A potom Pavel připomíná, co se stalo. Bůh zjevil, jaký je. Silně mě oslovuje zjevení Jeho lidumilnosti. Bůh všechny ty odporné a v rozkoších život trávící lidi miluje. Nezačal mě milovat až po té, co jsem uvěřil, změnil se a stal „slušňákem“. Miloval mě jako toho, který žil život jemu odporný a miluje mě i dnes, nejen když žiji život Jemu vydaný, ale i když selžu a hřeším.

Když o tom přemýšlím, jsem naplněn vděčností a radostí. Takovému Bohu jsem uvěřil, takový Bůh o mě má zájem a s takovým Bohem budu trávit věčnost. Bůh se chce zjevovat jako dobrý a lidumilný znovu a znovu každému z nás. Jen zjišťuji, že potřebuji nějaký čas, abych se zastavil a měl čas a dal Bohu soustředěnou pozornost. K takovému Bohu rád zvu ostatní. Co lepšího by je mohlo v životě potkat, než v Něj uvěřit.

Pavel nezůstává u toho, jaký Bůh je, ale pokračuje k tomu, jakým způsobem nás zachránil. Nikoli skrze naše spravedlivé skutky. Víme, že jsme hřešili. Současně víme, že jsme některé věci i jako lidé vzdálení od Boha udělali dobře. V biblické terminologii spravedlivě. Jenomže to nestačilo nám ani našim blízkým. Kolem nás jsou příbuzní a známí, kteří jsou milí a dělají hodně dobrého. V jejich životě je jen jedna vada. Nevěří, že potřebují k záchraně Pána Ježíše. A tady ta vada je vede ke smrti. Nenechme se uchlácholit tím, že dobří lidé se nějak do nebe dostanou. Pán Ježíš řekl, že není nikdo dobrý, jedině Otec v nebesích. Vykoupení je z milosti. Pro nás i pro lidi kolem nás.

Připomínám známé věci, které jsou ale stále živé a aktuální. Nechme se Božím Slovem motivovat k tomu jít a zvěstovat evangelium lidem kolem nás. Ať se nám jeví jako darebáčky, nebo jako dobří lidé.

Lubomír Ondráček

● SLOUPEK

*Únor bílý, pole sílí.
Pro naše předky to nebylo
jen rčení o počasí, ale
o bytí, či nebytí. Dnes si
přejeme, aby v zimě ne-
sněžilo a v létě nepršelo.
Naštěstí nám to není nic*

platné, protože je to Bůh, kdo dává vláhu i úrodu. On dává všechno, co potřebujeme k životu tělesně i duchovně.

Když si pozorně přečtete „misijní“ články, uvidíte, že to, co my bychom už považovali za chudobu, je jinde bohatstvím. Ale všude na světě platí (a vyplácí se) řídit se dobrou radou Ježíše: „Hleďte nejprve Boží království a všechno ostatní vám bude přidáno.“ A to je naše jistota! Ať už pole sílí, nebo hníjí. O politické situaci u nás ani nemluvej.

Nanda

<http://praha.kaes.cz>

Přivést Izraelce přímo z pouště do zimní nádhery není vždycky nejlepší nápad.

Z angličtiny přeložil Tomáš Božovský
Copyright Gospel Communications International,
Inc – www.reverendfun.com

PŘEČTĚTE SI

Setkání, kde to žije	2
Chvály v Mníšku	3
Boží péče v Angole	5
48hodinová modlitební stráž	6
Ocenění v Betlémské kapli	8

ŠESTÁ

„Co je to šestá?“ „Shromáždění mladých“.

Pro ty, kteří chtějí vědět víc, jsem se na Šestou vypravila.

Scházeli se do kopy průběžně, ale nakonec byl sál skoro zaplněný asi stovkou lidí.

Večer normálně a zároveň bravurně moderoval Pavel B., muž asi dvacetiletý. Svým nenapodobitelně milým a laskavě humorným projevem nás spontánně vtáhnul do party. Tahle parta křesťanů, ve které se cítíš dobře, i když ti už je několikánásobně „nácť“, miluje Boha. Nezní to sice v každé větě, ale je to znát a tak musí být všem v sále jasné, že je tady Bůh. Proto si po kázání šlo několik lidí pro modlitbu. Kázal mladíček David H. na téma: „Jak si prodloužit život“. Mluvil jasně a rozhodně o následování Boha, poslušnosti rodičů i Boha, o vydání se. Hutné, žádné mlíčko. Chvály v podání kapely MlaSk byly radostné i vážné – tak, jak to oni myslí s Bohem. Vážně a s radostí! K taneční skupině, která většinu písní doprovázela, se sice mnoho z nás nepřidalo, ale to je na Šestě právě správné. Můžeš, ale nemusíš. V sále vzadu a po stranách byl v přítmí sice prostor pro ostýchavější tanečníky, ale kdo chtěl, seděl si. V programu nechyběla ani divadelní scénka – ta vlastně celé setkání odstartovala. Jak jinak než netradičně a praštně. (To je potřeba zažít – je to nepopsatelné!) Končilo se občerstvením s povídáním si v předsálí.

Nanda

Setkání, kde to žije

*Pár otázek pro hlavní vedoucí:
Ditu Frantíkovou a Teda Whanga.*

Kdy a jak se zrodil nápad začít se shromázkem pro mladé?

Dita: Je to v podstatě nápad Michala Klesníla. Mluvil o tom už dlouho, já jsem tehdy měla hodně pochybností, jestli to není zbytečná aktivita. Luboš Hlavačka mi pak při jedné návštěvě sboru říkal, že to mládež potřebuje – že musí být místo, kde se sejdou mladí všech věkových kategorií. A tak jsem se rozhoukala. ☺

Dita Frantíková

Věnuje se mládeži od roku 1997. S manželem Danielem mají dvě děti: Lucii a Dana. Třetí očekávají.

Jaké byly původní představy a jak se naplnily?

Dita: Šlo o to, abychom se my vedoucí nesnažili pobavit mladé (protože to by se stejně nepovedlo) a oni to kriticky zpovzdálí nepozorovali. A opravdu se povedlo, že mladí v podstatě Šestou dělají.

Ted: Moje původní představa byla, že by Šestá byla asi méně podobná běžným shromážděním, víc jakoby experimentální. Možná to jednou přijde. Jinak myslím si, že účast roste rychleji, než jsem doufal a těším se na den, kdy budeme muset najít větší prostory.

Kolik na Šestou vlastně chodí lidí a kolik z nich jsou pořadatelé?

Dita: Na Šestě se nás schází mezi 80 a 100 lidmi (tedy celkem, občas přijde i pár dospělých, ale většinou jsou to mladí a jejich kamarádi, které pozvali). V přípravném týmu je nás asi 25.

Ted Whang

Do České republiky se přistěhoval už v minulém století. Komponuje hudbu, vyučuje zpěv a od roku 2006 vede hudební skupinu mládeže MlaSk

Co všechno se musí na Šestou připravit?

Dita: Tým dělá nádhernou výzdobu, tanec, chvály, přípravu místnosti, vozí aparát, připravují občerstvení, promítají, uklízejí. Máme z toho pořád velikou radost. Ještě se připravuje vedoucí shromáždění a kazatel (což někdy také bývají lidé

z mládeže, ale ne vždy) a v týdně po Šestě se celý tým schází na hodnotící a modlitební setkání.

Jak služebníky si do týmu vybíráte? Co musí splňovat?

Dita: Pro ty, kdo vystupují vpředu (hudebníci, kazatelé), platí víc pravidel než pro ostatní. Jsou přece jen v něčem vzorem, mladí je obdivují a berou pak i jejich názory. Musejí být znovuzrození, zjevně jít za Pánem (nebo se dá říct: nést ovoce, prostě musí to být na jejich životě nějak vidět), patřit do (nějakého) sboru, mít místo, kde čerpají (sbor, skupinku, miniskupinku ...). Ostatní v týmu jsou často mladší, kdo teprve s něčím začínají a Šestá jim dává prostor ke službě, která je v jejich silách. U těch teprve uvidíme, jak se jejich život vyvine.

Ted: Máme celkem vysoké očekávání. S MlaSkem jsme sepsali úplně na začátku následující seznam: **Žije s Bohem**, tzn.: patří do sboru, dovede přijímat z Bible, mluví s Bohem v modlitbě... a také Ho slyší. **Usiluje o svatý život**, tzn.: nemá závažnou závislost, může i položit službu na nějakou dobu. **Má místo, kde čerpá**, tzn.: domácí skupinu, miniskupinku, nebo setkání sboru. **Připravuje se na službu**, tzn.: modlí se za soubor a jeho aktivity, cvičí repertoár, zdokonaluje své umělecké dovednosti.

Kapela MlaSk se na Šestě zformovala. Hrajete i na jiných setkáních?

Ted: MlaSk hraje občas i jinde (na celosbo-

● ZE ŽIVOTA SBORU

ru, na letní konferenci, na konferenci chvály Vitaminová bomba, v CB Dejvice, v domově důchodců) a máme víc pozvánek, než na co máme kapacitu. (Rodiče mají rádi, když členové stíhají také školu, spánek, atd.)

Jaké to je vést mladé, aby sloužili Bohu?

Dita: Je to radost! Když vidíš lidi, kteří se rádi zapojují do užitečných aktivit, zvou svoje nevěřící kamarády, jsou obětaví a ochotní, tak z nich máš prostě velkou radost. ☺

Ted: To je úplně vzrušující a vděčná práce. Hledal jsem dlouho nějakou příležitost vychovávat další generaci chváličů a už vidím, jak oni investují do dalších lidí. Považuji to za důležitou součást služby; jednak máme mladé lidi, kteří hledají své místo v Božím království a jsou vděční za příležitost vyzkoušet různé možnosti pod dohledem zkušenějších, jednak mám i povinnost předat dál to, co jsem dostal. Jistě by bylo občas jednodušší dělat všechno sám, ale to je hrozně krátkozraký způsob služby (a možná i ego-centrický, když mám pocit, že ta služba stojí a padá se mnou).

modlí a víme, že k tomu máme ještě daleko. **Ted:** Můžete se modlit, abychom na každé Šesté měli program, který bude zajímavý a užitečný jak pro to věřící jádro, tak i pro hosty, kteří o Ježíši nic nevědí. Můžete se modlit, abychom správně pochopili to, co Ježíš chce dělat na každé jednotlivé Šesté, abychom splnili to, co Bůh pro nás tam má. Abychom se nespokojili s tím, že jsme nějak schopni zajistit provoz toho shromáždění, ale stále se otevírali Božímu jednání s námi a s hosty.

I když Šestá je zaměřena spíše na teenagery, vítáme všechny! Přijďte (nejenom) se podívat! Kdo by se chtěl modlit za Šestou a za mladé lidi, máme tým, který se během Šesté modlí.

David Hoblík

Šestá je otevřené shromáždění. Přicházejí i nevěřící?

Dita: V průměru bývá tak 5 - 10 nevěřících, obvykle jsou to spolužáci našich mládežníků.

Ted: Tuším, že obvykle asi 6 - 10. Snažíme se vyhnout „křesťanštině“ jak v mluvení a kázání, tak v písních, (což hned vyřazuje cca 95 % běžného repertoáru). Na druhou stranu si také myslím, že když jdu do cizího prostředí, musím počítat s tím, že tam potkám nové věci, kterým nemusím hned rozumět.

A obrací se? Bývá i výzva k přijetí Ježíše?

Dita: Evangelium zazní pokaždé a výzva někdy. Obrátili se tam dva lidé. Modlíme se za to, aby všichni, kdo přijdou, byli zasaženi Boží mocí – v tom potřebujeme změnu. Hostům se tam obvykle dost líbí, ještě nikdo neřikal, že by to bylo trapné. Nejprjemnější je většinou překvapí, že se tam ostatní s nimi normálně baví, že je tam milá atmosféra. Ale Boží plán určitě je, aby se jich tam obracelo mnohem víc.

Za co se za Šestou můžeme modlit?

Dita: Nejdůležitější opravdu je, aby tam jednal Bůh. Aby se nevěřící obraceli, vložili prožívali nová setkání s Bohem, všichni zažívali pokání. Abychom viděli Boží moc v uzdravování a zázracích. Za to se celý tým

Zvu tě na koncert modliteb a chval

v Mníšku pod Brdy!

Pátek 4. února 2011

Domov pro seniory

Mníšek pod Brdy,

Skalecké náměstí 500,

od 18:00 do 21:00 hod.

Pozvání přijali Radka Novotná, Mirek Hoblík a další muzikanti z IHOP

Doprava na místo – ze Smíchovského nádraží busem č. 320 v 17:15 hod (ověř prosím na www.dpp.cz, jízdní řád se může změnit). Cesta trvá pouhých 24 minut. Výstup ve stanici Mníšek p. Brdy náměstí. Pak už jen max. 10 minut pěšky a jsi na místě! Akce je plánována tak, že účastníci by měli být nejpozději ve 22:00 hod zase zpátky na Smíchovském nádraží. V případě zájmu je možné se i s někým svěřt autem.

Aktuální informace před akcí podá Miloš Poborský, tel: 724 435 303.

Miloš

První celosbor 2011

Letošní první celosborové shromáždění nebylo tradičně celorepublikovým, ale jinak tradici v dobrém slova smyslu podle mě docela naplnilo. Znamé místo, známý kazatel, hudebníci, tanečníci, neděлка, tváře milých známých a jedinečná možnost nechat se proměnit, přijmout uzdravení, učinit pokání, najít směr, kterým nás Bůh chce vést.

Svědectví Magdy Louthanové o jejím obrácení před více než dvaceti lety je stále aktuální. Její znovuzrození tenkrát nepřišlo nikterak překotně. Než k němu došlo, chodila tři roky mezi křesťany. Ti se za ni modlili a ona pak objevila, že prázdnotu, kterou pocítovala, nenaplní žádný jiný vztah než vztah s Bohem.

Luboš Titus Ondráček kázal o tom, že víra je dar, ale také závazek. Zákon je dobrý, protože svědčí o tom, jaký je Bůh. Zákoníci doufali ve spasení skrze dodržování Zákona. To však není možné. Dokud žijeme v tomto těle, zkrátka to nedokážeme. Ježíš nám přinesl spasení svou smrtí na kříži. Je to dar a my ho můžeme „jen“ přijmout. Zavazuje nás Boží záměr pro jednoho každého z nás. Máme výsadu žít život v plnosti a svědčit

o Ném. Vynikat v dobrých skutcích, což byla ústřední myšlenka Lubošova kázání, vycházejícího z listu Titovi, je toho důležitou součástí. Není to vždy snadné, vlastně je to často dosti nesnadné. Jenže na to nejsme sami. Ježíš je opravdu dobrý Pán a můžeme se na něj směle obracet s prosbou o pomoc. Je tu Duch Svatý, aby nás vedl, sourozenci s jejich napomenutím a povzbuzením a Písmo, kterým se potřebujeme sytit, abychom nezabloudili.

Ted Whang vedl chvály tentokrát společně se skupinou „MlaSk“ (toto zkratkové slovo neoznačuje kulinářské seskupení, ale *Mládežnickou skupinu*). Pódium bylo zaplněné dívkami, které vzdávaly Bohu chválu půvabným tancem, krásně tančícími „praporečnický“, spoustou skvělých hudebníků a zpěváků. „Bude to zážitek pro oči i pro uši“, řekl Petr Kácha, který „pořadem“ provázal. „A hlavně můžete spolu s námi chválit Hospodina“, doplnil Ted.

„Mou cestu v rukou máš...“ jsme pak zpívali společně staří i mladí. Do nového roku je to moc dobrá jistota.

Katka Hu

IVANA

Zpráva z cest

Od května, kdy jste se za mne modlili na celosboru, uplynula již dlouhá doba a tak ráda plním prosbu redakce SD a podávám zprávu o svém dosavadním putování.

Škola

Nejprve jsem odjela do Petrohradu, kde jsem se s dalšími 4 kandidáty připravovala na svou budoucí práci. Učili jsme se historii oblasti bývalého Sovětského svazu, zeměpis, ruštinu, seznamovali se s naší organizací, a další užitečné věci. Složila jsem jazykové zkoušky z ruštiny a dostala zelenou k další cestě (někteří pracovníci musí nějakou dobu zůstat v Petrohradu, aby zlepšili svou ruštinu, ale my z Východu máme v naší komunistické výchově velikou výhodu).

Cesta

V polovině listopadu jsem vyrazila na dva týdny do Střední Asie. Hned na cestě mi Bůh prokázal svou dobrotu, když mi při přestupu na petrohradském letišti úředník sám od sebe dal poukázku na cestu PRVNÍ TŘÍDOU! Byla jsem za ni velice vděčná, protože mne trochu vyděsil pohled na houf černě oděných tmavších mužů, kteří se vraceli z práce k rodinám. V celém letadle jsme byly jen 3 ženy! Cestou zpátky jsem se už tolik nebála, protože už jsem kulturu trochu poznala a věděla, že mi nic zlého nehrozí.

Spousta milých překvapení

Připravovala jsem se na zimu, ledové sprchy a všeobecné nepohodlí, jaké jsem zažila třeba v minulosti při cestě do chudé části Bulharska v lednu. Byla jsem ale mile překvapena. Přivítalo mne sluníčko, 20 stupňů

a ještě kvetoucí růže. Bydlela jsem v hlavním městě u velmi milé rodiny, která již má zkušenost s cizinci a dokonce vlastní,

kromě jiného, záchod evropského typu a jednoduchou sprchu s doma vyrobeným bojlerem! Možná se smějete, ale zjistila jsem, jak vítané takové věci jsou, třeba když na vás přijdou zažívací obtíže, které bývají na počátku pobytu velmi běžné a ani mně se, žel, nevyhly ☺.

Dalším milým překvapením bylo, že jsem se všude bez problémů domluvila rusky. Očekávala jsem, jak budu bezmocná a závislá na pomoci mých kolegů, ale namísto toho jsem se již druhý den vesele procházela sama městem a cestovala z místa na místo. Místní kultura je velmi pohostinná a lidé se na veřejnosti k sobě navzájem i k cizincům chovají uctivě. Když nastoupí žena do autobusu a není místo, hned vyskočí nějaký muž a pustí ji sednout. Jako cizinka (téměř ☺) středního věku jsem si nemohla stěžovat. Je pravda, že to také záleželo na mém oblečení a ne vždy jsou pravidla slušného oblékání hned na první pohled jasná. Ze začátku jsem si díky nevhodnému oblečení užila trochu více pozornosti, než bych byla chtěla, ale člověk se alespoň rychleji poučí...

Je mi jasné, že za dva týdny toho člověk moc nepozná, ale lidé z mé budoucí země na mne udělali velmi dobrý dojem. Mys-

lím, že je to národ laskavý a pokorný, vnímám, že jejich pohostinnost je upřímná a doufám, že si s nimi budu rozumět. Někteří mi vyprávěli o životě ve své zemi více do hloubky a tak vidím, že ne vše je snadné. Lidé jsou velmi chudí, lékařská péče není vždy kvalitní a výhled do budoucna je nejistý. Vzpomínám si na zážitky z Bulharska, kde lidé na vlastní kůži zakouší, že Bůh je jejich lékař, ten, kdo je zaopat-

*Misie ve Střední Asii
Zveme vás na setkání
s Ivanou,
lingvistkou organizace
Wycliffovi překladatelé Bible*

22. 2. 2011

od 18.00 do 20.00 hod

v Malém sále, Na Žertvách 23

*Fotografie, vyprávění,
občerstvení, povídání
Vstup zdarma*

řuje, a je jejich záštita. V těchto podmínkách jsou najednou Boží zaslíbení o mnoho reálnější. Škoda, že v této zemi o nich ví tak málo lidí.

Další kroky

Vedoucí mi nedoporučili přestěhovat se v zimě, kdy jsou časté výpadky proudu, nefunguje moc topení, ačkoliv venkovní teploty klesají pod bod mrazu a je mnohem větší nebezpečí různých onemocnění. Proto bych měla nastoupit až začátkem března. Než odjedu, budu pomáhat svým vedoucím v ČR s překladem materiálů pro webové stránky a dalšími organizačními záležitostmi. Mohu ještě navštívit pár sborů, které mne pozvou. Má vlastní příprava také zabere hodně času, musím znovu žádat o víza, opět si vše vybalit a zabalit, rozdat, co nepotřebuji, nainstalovat a naučit se nové programy na pc, protřídřit složky na počítači i papírové materiály nasbírané doma... Do mého odjezdu bychom měli dokončit rekonstrukci mamincina domu, takže je úžasné, že tu zůstanu tak dlouho, abych ještě pomohla mamince a sestře (a sobě) přestěhovat se (již po čtvrté za poslední rok). Budu vděčná za modlitby, abych měla moudrost v nakládání s časem a stihla dokončit vše důležité.

Ivana

Modlitby

Díky: *Za ochranu při cestě do Střední Asie, za milou rodinu, nová přátelství, všechny finanční partnery a modlitebníky.*

Prosby: *Moudrost v nakládání s časem
Za ochranu zdraví i duchovní ochranu
Za milost při vyřizování
studentských víz
Aby se děla Boží vůle ve Střední Asii
(Jer 29,11-13)*

Boží péče v Angole

„Cesty Páně jsou nevyzpytatelné.“ ☺ Tuto větu omíláme s mojí nejlepší kámoškou pořád dokola, kolikrát v záchvatu smíchu (asi proto, že zatím ani jedna z nás není matka).

Když mi jako malému dítěti rodiče dovolili dívat se na film *Muž z Ria* s Belmondem, určitě netušili, že se od té chvíle můj život začne ubírat směrem k portugalsky mluvícímu světu, do kterého patří nejen pro turisty lákavá Brazílie nebo Portugalsko, ale také země, kterou většina průvodců a ambasád *pro turistiku zcela nedoporučuje*. Angola. Čechům se většinou vybaví únos našich krajanů v roce 1983, studium angolských studentů na našich školách, a co se samotné Angoly týče, válka, miny, kriminalita, nemoci.

Poprvé jsem ji na vlastní oči spatřila v lednu 2009, a přestože se jednalo o první setkání, měla jsem dojem, že už ji dávno znám. Zažili jste to? Dlouhé roky se ve vás z různých podnětů skládají dojmy, sny... vůbec nechápete, co znamená, kde se berou a proč, vašemu mozku nedávají žádný smysl, lidem kolem vás jakbysmet, a přesto... ať se jich snažíte zbavit, jak se dá, přestože vám rozum radí jít přesně opačným směrem a rodiče propadají panice... nedají vám pokoj, dokud je nepřevědte do reality. A v momentě, kdy se s „tím“ setkáte tvář v tvář, nemáte sebezmenší pochybnosti, bezpečně víte, že to je „ono“.

Přesně tak to bylo u mě s Angolou. Předloňská návštěva byla pouze dvoutýdenní, loňská tříměsíční. Ačkoliv jsem jela na odlišná místa a za jiným účelem, jedno měly oba pobyty společné: údiv nad neskutečnými Božími zásahy do každodenního života.

Po první noci, kterou jsem v horké Angole strávila, mě pustily zvýšené teploty, které jsem měla už od dětství, a se kterými si lékaři nevěděli rady. Před odletem jsem měla dvě přání: sehnat Bibli v umbundu a najít sbor. Obojí jsem zkoušela řešit s předstihem po internetu, ale marně.

I když se jednalo o sekulární výjezd, na letišti mě vyzvedl kolega, ze kterého se po chvíli vyklubal nejen znovuzrozený bratr, ale i služebník, který má ve svém sboru na starosti prodej křesťanské literatury. „V neděli ti tu Bibli koupím.“ Společensví jsem musela hledat v místě, kde jsem trávila většinu pobytu. S kuchařkou jsem se domluvila, že mě ráno vyzvedne a půjdeme do katolického kostela. I když vím, že v Africe má všechno čas, po půl hodině marného čekání jsem celá nervózní, že „přijdu pozdě!!!“, vyrazila ven s nadějí, že cestou mi už někdo

řekne, jak se do kostela dostanu. Na křižovatce jsem zahlédla černocha v nažehleném obleku, byl jasný... na mé „Bom dia“ odpověděl „Dobrý den“... V 80. letech byl pracovně v Československu a to ráno měl namířeno do protestantského sboru.

Vloni na podzim už jsem měla přístup na internet, v úryvcích mailů si můžete přečíst o zážitcích popisovaných přímo z místa: Takhle jsem našla první sbor, kam jsem chodila, hned v den příjezdu:

Dorazili jsme až další den ve 3 ráno, v 10 mě probudila brutálně hlasitá hudba z vedlejšího dvora. Když jsem se trochu vzpamatovala, zjistila jsem, že ty skladby znám – byly

PORQUE DEUS AMOU
O MUNDO DE QUE TAL
MANEIRA DEU O SEU
FILHO UNIGÊNITO,
PARA QUE TODO
AQUELE QUE NELE
VYTVOR NÃO PEREÇA,
MAS DESETE HETARÛ
VIDA ETERNA.

Jan 3, 16 v portugalsčině

to brazilské chvály: „Tvůj Bůh nikdy nezklame, na vlastní oči se přesvědčíš, že splní, co zaslíbil.“ *Sousedí jsou správci domu, ve kterém bydlíme, evangelíci, dneska jsme byli ve sboru.*

Koncem září jsme otevřeli kurzy pro lidi, kteří mají zájem pracovat s dětmi ve volném čase. Jedním z mých studentů byl opět znovuzrozený bratr (Ramiro), který se obrátil teprve asi před rokem, ale svým zápalem pro Boha mě kolikrát nechal daleko za sebou. V neděli jsem navštívila jeho sbor a hned v pondělí po výuce mě odchytil:

„Radko, chci s tebou mluvit o víře. Hlavně, kým je pro tebe Ježíš Kristus? Protože je rozdíl, jestli jen věříš v Jeho existenci, nebo jestli Ho následuješ.“ Kladl mi x otázek, kterými se snažil zjistit, jak to se mnou je, a připadně mi říct celé evangelium, husté, osmnáctiletý borec, totálně plný Ducha... Řekl mi svoje svědectví, byl úplně na dně, tvrdé drogy atd., „ale pak mi Bůh poslal do cesty člověka, který mi řekl o Ježíši, a já jsem v tu chvíli věděl, že je to to, co potřebuju, a přijal jsem Ho jako svého Pána a Spasitele a od té doby se snažím o Něm mluvit úplně s každým.“

V prvním sboru mi dost chyběl důraz na Boží slovo, spousta svobodných lidí měla

už několik dětí... proto jsem se rozhodla pro změnu a začala jsem navštěvovat stejný sbor jako Ramiro. Pokaždé jsem tam slyšela zdravě nekompromisní kázání, které vycházelo z Bible, a i na lidech jsem mohla vidět, že opravdu žijí s Bohem, mluví o Něm s jinými lidmi, nesou ovoce.

S oběma skupinami studentů jsme navštívili místní věznici. Poprvé tam byl právě i Ramiro...

Na nádvoří se shromáždilo asi 500 vězňů, jen jsem nás krátce představila a pak už bral tlampač Ramiro, mluvil o Boží lásce, milosti, řekl jim evangelium a pak udělal výzvu, několik lidí po něm opakovalo modlitbu přijetí Krista, i některé studentky ze skupiny, vedoucí ochranky...

S druhou skupinou jsme se dostali do ženské části věznice, byl zázrak, že nás tam ten den vůbec pustili, protože jeden ze zaměstnanců nás chtěl kvůli otevřeným botám poslat zpátky domů:

Skoro všechny věci jsme museli nechat v kanclu, ale dovolili nám vzít dovnitř až k vězňům Nové zákony. Studenti měli nějakou řeč k nim, no a pak ke mně přišel ten borec, co bazíroval na těch uzavřených botách a byl celou dobu dost odměřený... naráz změnil tón a řekl: „Tady těch

lidí není tolik jako tam na nádvoří, tak jim ty Nové zákony rozdejte, jsou v portugalsčině, že?“

Bůh mě ochraňoval na všech cestách, i na této, při které jsem na tom nebyla zdravotně zrovna nejlip:

... vracela jsem se domů sama místním busem... myslela jsem, že to fakt nedám, byla jsem celá zelená, chtělo se mi zvracet... cesta byla plná hlubokých děr, do toho na mě chlapci pořádali něco v umbundu... Do města jsme přijížděli už za totální tmy, což tady pro cizince není žádná sranda, navíc autobusové nádraží je plácek v lese bez jakéhokoliv osvětlení, kolem je akorát tak hřbitov, chudinská čtvrt' a řeka, ve které plavou krokodýli... tak jsem se jen modlila... Když jsme byli na kraji města, řidič naráz zastavil, vysedl, zaklepal mi na okýnko a zeptal se: „A ty se potřebuješ dostat kam?“ Řekla jsem mu ulici, tak se tam vydal, pak už jsem poznávala vedlejší ulice, řekla jsem mu, že mě tam může nechat, že zbytek dojde... „Ne, to by tě mohlo unavit jít to pěšky.“ Tak mě vyhodil až před domovními vraty ☺.

Letos mě čeká třetí cesta...

A co vy, netlačí vám náhodou taky na srdce nějaká ta nevyzpytatelná cesta Páně? ... ☺

Radka, region Sever

48hodinová modlitební stráž

Hlavní téma modliteb: evangelizace

Zveme vás, abyste se připojili ke 48hodinové modlitební stráži v modlitební místnosti. Stráž bude probíhat od 4.3. 17:00 do 6.3. 17:00 ve sborovém domě Na Žertvách ve spodním sklepním sále.

Základní informace například o tom, kde je možno se přihlásit, naleznete na sborovém webu: <http://kspraha.cz/> v kolonce **Novinky** (v pravém sloupci) **Modlitební stráž**.

Proč modlitební místnost?

„Sláva tohoto nového domu bude větší nežli prvního, praví Hospodin zástupů. A na tomto místě budu udílet pokoj, je výrok Hospodina zástupů.“ (Ageus 2:9) První dům je Davidův stánek, kde se konala nepřetržitá chvála, uctívání a prorocké přímly. Věříme, že Bůh chce dnes dělat něco slavnějšího na místech, kde ho vzýváme, děkujeme mu a přímlyujeme se. Ježíš sám měl vášeň pro dům modlitby. „Řekl jim: „Je psáno: Můj dům bude zván domem modlitby“... (Matouš 21,13, také Marek 11,17 a Lukáš 19,46).

Své učedníky posílal do měst, aby takové domy pokoje a modlitby budovali (Lk 10,6-7; Mt 10,13; Sk 10,6,9...) tak, aby se mohlo naplnit a naplňovat Boží zaslíbení. „Přivedu je na svou svatou horu a ve svém domě modlitby je oblažím radostí, jejich oběti zápalné a obětní hody dojdou na mém oltáři zalíbení. Můj dům se bude nazývat domem modlitby pro všechny národy.“ (Izajáš 56,7)

Za co se chceme především modlit?:

- 1) **Za změnu duchovní atmosféry v církvi i ve společnosti.**
- 2) **Za církev: abychom inspirování tím, co v Kristu máme, v moci Ducha Svatého zvěstovali evangelium.**
- 3) **Za společnost: aby se otevřely lidem v našem národě duchovní oči a aby zatoužili po životě s Bohem.**

„Proto i já, když jsem uslyšel o vaší víře v Pánu Ježíši a o lásce ke všem svatým, nepřestávám za vás děkovat, když se o vás zmiňujeme na svých modlitbách, aby vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, dal **Ducha moudrosti a zjevení** v pravém poznání jeho samého a **osvícené oči srdce**, abyste věděli, jaká je naděje v jeho povolání, jaké je bohatství slávy jeho dědictví ve svatých a jak nesmírná je velikost jeho moci vůči nám, kteří věříme v souladu s působením převahy jeho síly. (Efezským 1,15-19)

Věříme, že modlitba je klíčem k tomu, abychom uviděli a vzali dědictví, které nám Ježíš připravil. Věříme, že modlitba otvírá duchovní zrak, osvětluje oči srdce nám i našim blízkým věřícím i zatím nevěřícím. Otevřené oči srdce, které vidí a zakoušejí slávu

našeho Otce, touží a prahne po živém Bohu, po jeho mocném jednání v našich životech. Chceme, aby se Otcova sláva dotýkala nás i našich blízkých, našeho národa, aby vzešlo světlo v mnohých temnotách v Praze i v našem národě. Pojďme využít této mocné zbraně proti nepříteli, který zaslepuje a způsobuje temnotu.

Organizace:

Modlitební stráž bude zahájena otevřenou chválou a děkovnou dvouhodinovou v pátek v 17 hodin, zakončení modlitební stráže bude v neděli v 17 hodin. Na sborovém webu je odkaz na kalendář, do kterého se můžete zapisovat na jednotlivé hodinové modlitební stráže. Můžete se modlit jako jednotlivci, ale i ve dvojicích či skupinách. Pokud chcete, můžete svoji stráž označit jako otevřenou (za jméno napsat otevřená MS). Znamená to, že souhlasíte s tím, že se k vám může kdokoli připojit.

Pokud se chcete k někomu připojit, požádejte vždy předem toho, kdo je na daný termín zapsán. V případě, že nemáte přístup na web, můžete se přihlásit ve sborové kanceláři nebo požádat někoho, kdo vás přihlásí přes internet.

Zásady:

Vyznání hříchů. Chvála, uctívání, díky a vděčnost Bohu. Přímlyvy za evangelizaci. Přímlyvy osobní. Hudba: V modlitební místnosti je k dispozici přehrávač CD. Při

svých modlitbách můžete používat tento hudební doprovod. Je možné také použít přítomné hudební nástroje (kytara, klávesy), nebo vlastní nástroj. Modlitební místnost je místo vašeho osobního setkání s Bohem, kde k vám Otec bude hovořit. Zapisujte si, co jste přijali. Pokud přijmete povzbuzení pro ostatní, запиšte ho na některou z tabulí, která je k tomu určena. Zapisovat můžete i témata modliteb, která mohou být inspirací, povzbuzením pro ostatní, nebo mohou být štafetovým kolíkem, který někdo z následujících modlitebníků poponese.

Témata k přímlyvám přepisujte dle kategorií: Vláda a v moci postavení, Společnost, Praha, Česká republika, Národy, Církev v ČR, Regiony, Celosbor, Přímlyvy za uzdravení, Přímlyvy za nevěřící, Přímlyvy za další osobní potřeby...

Dále bude k dispozici kategorie Slovo, které jste přijali, a Kniha svědectví.

Možná se ještě některé zde uvedené věci mírně změní. Pokusíme se je aktualizovat na webu. Žehnám vám, abyste prožili nádherné setkání s naším Otcem a abyste viděli ovoce svých modliteb. Vaše práce není v Pánu marná.

Mirek Hoblík

Jak se vydařil kurz užívání duchovních darů

Dlouho ohlašovaný kurz skončil v polovině prosince loňského roku. Jak to všechno bylo, proč, pro koho a bude opět? Na to jsme se za Vás zeptali zakladatele a vedoucího kurzu **Miloše Kačírka**.

Proč ses, opět po několika letech, rozhodl uspořádat Kurz duchovních darů?

Viděl jsem v rámci KS Praha tuto potřebu (více lidí se ptalo, zda něco takového bude, jinými slovy po letech se objevila poptávka po tomto druhu kurzu), zároveň jsem viděl potenciál (a pomazání) v rámci prorocko-modlitebního týmu takový kurz uspořádat a vést.

Je cílem kurzů dary dostat, nebo objevit je?

Kurz byl určen každému, kdo se chce naučit zacházet s duchovními dary (především

s prorockým darem). Ať už takto dříve sloužil, anebo se s těmito dary chce teprve seznámit. Témata s praktickým zaměřením pokrývala oblasti jako „Charakter a dary“, „Prorokování obrazem“, „Jak vzniká zjevení?“, „Vztah prorockví a modlitby (chvály)“, „Vztahy mezi prorokujícími a dalšími služebníky“, „Mluvení jazyky a jejich výklad“, „Základy biblické symboliky“ a další. Dalšími cíli kurzu bylo naučit se užívat duchovní dary a rozpoznat svá obdarování a své místo v Těle, naučit se týmové

● SBOROVÉ AKCE

práci a spolupracovat s jinými služebnostmi, povzbudit vznik přímluvné/prorocké skupinky v místním společenství, resp. posílení stávající, naučit se pravidla prorocké hygieny (rozsuzování a předávání poselství), pěstovat trvalé vědomí, že Kristův charakter v Tobě je více než sebevětší pomazání k prorokování.

Pokud kurz splnil svůj účel, co se bude ve sboru dít nového?

Mělo by být ve sboru 16 lidí, kteří více vědí něco o výše uvedených tématech, kteří se zúčastnili praxe rozsuzování a prorokování v KS Liberec, resp. na regionu Černý most. Měli/mohli by se zapojit do regionálních modlitebních, přijímat podněty pro shromáždění nebo jednotlivce, usilovat o rozvoj svých darů a povzbuzovat ostatní, aby tak také činili. Ale to je na každém z frekventantů, jak s nabytou zkušeností a znalostmi naloží.

Vše bylo jistě s modlitbou dobře připraveno, ale překvapil Tě Pán během kurzu něčím?

Mile překvapený jsem byl ochotou a nasazením týmu, který na kurzu sloužil, opravdovým zájmem frekventantů o každé téma. Přesto, že jsem to čekal, znovu mě překvapilo a někdy i velmi dojalo, jak konkrétně Bůh někdy k jednotlivým lidem mluvil (ať už na kurzu nebo na praxi).

Bude se letos na podzim kurz opakovat?

Rádi bychom pokračovali, pokud se znovu sejdou obě strany, tj. poptávka ze strany členů sboru a chuť týmu pokračovat.

Několik otázek jsme také položili Olince Šíkové, člence týmu.

Bylas na kurzu jedna z vedoucích, co jsi dělala?

Vedla jsem skupinku účastníků kurzu, kde jsme se vždycky na závěr každé lekce snažili uvést teorii do praxe. Navzájem jsme se povzbuzovali k prorokování a k žehnání, modlili jsme se za sebe navzájem a odpovídali si na otázky. Při vyučování o rozsuzování proctví jsem vyprávěla, jak mě osobně Duch svatý vyučoval a jak jsme spolu s týmem přijatá prorocká rozsuzovali. To jsme pak měli možnost si i prakticky vyzkoušet.

Předpokládám, že nešlo jen o teorii, ale Duch svatý se také zúčastnil, jaké bylo Jeho vyučování?

Věřím, že Duch svatý byl s námi. Bylo to znát při konkrétních, osobních modlitbách a také na vzájemné důvěře a otevřenosti, která je vždycky pro mě velmi vzácná a povzbuzující.

Co se Ti na kurzu nejvíce líbilo?

Právě to vzájemné dávání a přijímání darů,

které každý z nás od Pána dostává, se mi moc líbilo. To mě vždycky inspiruje a potěšuje. Tím víc, že účastníci kurzu byli z různých sborů, různého věku, muži i ženy, to bylo radostné a obohacující.

Optali jsme se i několika účastníků.

Proč jsem se na kurz přihlásil/la?

Simona: O tomto kurzu jsem se doslechla od Radky (IHOPP) a velmi mě to nadchlo, protože jsem se už delší dobu chtěla o proctví a vůbec o Duchovních darech dozvědět víc. Modlila jsem se ještě za to, jestli tam mám skutečně jít a Bůh mi to potvrdil. Tak jsem se s vírou na tento kurz přihlásila.

Eliška: Chtěla jsem se dozvědět víc a těšila se na příležitost „zkoušet to“.

Martin: Čas od času si mne Bůh používá k vyřízení Jeho slova a mám dojem, že se v této oblasti potřebuji ještě hodně učit. Do kurzu UDD jsem se přihlásil ale také proto, že se chci dozvídat nové věci, které mě přiblíží k Bohu.

Ondřej: Očekával jsem dobré biblické vyučování, povzbuzení a případnou korekci. Tematika působení Ducha svatého mne dlouhodobě zajímá.

Co tě nejvíce překvapilo?

Simona: Fakt, že prorokování vlastně není až tak těžké, jak jsem si doposud myslela. Dost mi to otvíralo oči a posouvalo mě to hodně dopředu.

Eliška: Že je tak jednoduché přijímat od Boha obrazy, slova, vidění atd. Stačí se dát k dispozici, poprosit, věřit a čekat!

Martin: Překvapilo mě nejvíce to, když Bůh skrze nás mluvil k úplně neznámému člověku do jeho, nám úplně neznámé situace, a ten člověk potvrdil pravdivost těchto slov. Před kurzem UDD jsem věřil, že je to možné, ale praxe mě překvapila a mnohdy až šokovala tím, jak jsme nedůvěřiví a nenecháváme Boha jednat tam, kde o nějaké věci nemáme sami nějakou představu. Povzbudilo mně to k tomu, že je možné vykročit do prázdna a nechat Boha aby jednal, pak je výsledek plně Jeho (a je dobrý) a my víme, že nám zásluha nepřísluší.

Ondřej: Překvapila mne míra aplikování evangelia do praktického duchovního života, milá povzbudivá atmosféra (neočekával jsem opak, ale stejně...) a zájem o účastníky a v neposlední řadě hojnost a „samožřejmost“ nadpřirozeného Božího působení. Za velmi důležitý pokládám důraz na spolupráci jednotlivých Božích dětí v rámci „těla“ společenství, sboru i celé církve.

Co ses se naučil/la? A používáš to?

Simona: Naučila jsem se toho hodně a asi nejvíc jsem se naučila věřit sama sobě, že díky Ježíšově síle to zvládnu i já, byť jsem velmi mladá. Měla jsem mylné představy, že

dobrý prorok je takový ten staříček, proseidi-vělý pán, plný moudrosti. Jsem ráda, že jsem tento svůj zkreslený pohled opustila a díky tomu prozřela. Moc se mi líbilo, jak jsme se mohli navzájem podpírat a povzbuzovat. Bylo to takové bezpečné místo. A díky tomuto kurzu jsem se natolik osmělila, že jsem teď prorokovala několika lidem a už to беру jako naprosto normální věc. Vždyť když chce Bůh promlouvat, my Mu v tom rozhodně bránit nemáme, a navíc ani nezabráníme. Díky kurzu jsem si to uvědomila. Děkuju! ☺

Eliška: Připomněla jsem si, jak moc je důležitá osobní modlitba v jazyku, a učím se modlit kdykoliv a kdekoliv. Brala jsem to jako „takovej normální dar“ a využívala ho spíš jen mezi modlitbami v češtině, takže můj duch měl omezené příležitosti k růstu. Díky kurzu jsem se přiblížila k Bohu a snad z každého setkání jsem odcházela zapálenější! Bylo to úžasné! Chci jít dál a opravdu využívat to, co mi bylo nabídnuto. Doporučuji velmi vřele ☺

Martin: Dozvěděl jsem se faktické informace, které mi zapadly do mozaiky mých a doplnily prázdná místa. Dále jsem byl povzbuzen k tomu, abych své duchovní dary používal a rozvíjel je. Naučil jsem se nově spoléhat na Boha a poznal jsem Ho opět z jiného úhlu a to mě k Němu zase o něco víc přiblížilo. To, že jsem mohl navštěvovat Kurz užívání duchovních darů, byl jeden z nejdůležitějších momentů letošního roku v mém životě.

Ondřej: Účast na kurzu mne povzbudila v očekávání nadpřirozeného Božího působení a posunula kupředu ve věcech, ve kterých delší dobu vyhlížím změnu k lepšímu. Možnost vzájemného povzbuzení, korekce a sdílení se zkušenějšími sourozenci pokládám za cestu k růstu v oblasti, kde je dobré být opatrný, protože jednatel se může snadno mýlit.

Divadelní společnost KAIROS II. vás zve na představení

TAKOVÁ DIVNÁ DOBA
holocaust očima malého židovského chlapce

pátek 25. února od 19:30
divadlo Dobeška (Ladislav F. Fajla 4)

www.kairos2.org.cz

Ocenění v Betlémské kapli

Dostal jsem lístek do Betlémské kaple na slavnostní koncert, na kterém byly vyhlášeny ceny Siemens na rok 2010. Zde v Betlémské kapli jsou každoročně udělovány ceny nejtalentovějším absolventům technických univerzit a nadějným mladým hudebníkům. Udělování cen je spojeno s koncertem vítězných absolventů konzervatoří. Tento koncert a udělování cen organizuje každoročně Vysoké učení technické a společnost Siemens pod záštitou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Ve čtvrtek 9. prosince 2010 večer se prostor Betlémské kaple zaplnil univerzitní veřejností, studenty s profesory, rodiči dotyčných, hudební a technokratickou honorací. S manželkou jsem si našel výhodné místo a večer započal. Konferenciér, velice útupný a profesionální, začal jmenovat spoustu jmen souvisejících s univerzitou, a dokonce do toho zamontoval jména středověkých mecenášů a sponzorů výstavby Betlémské kaple. Jen mimoděk se zmínil o příčině toho, proč kaple patří Technice, protože tu ve středověku promluvil rektor univerzity. Jméno Mistra Jana Husa nejmenoval záměrně, nebo v opomenutí. Koncertní blok se chýlil ke konci a o Husovi ani zmínka. Pocítil jsem jakýsi hněv. Proto jsem vstal a přistoupil ke konferenciérovi a řekl jsem mu, že tu jmenoval spoustu jmen, ale nejmenoval Mistra Jana Husa, mučedníka Pravdy, kterému je kaple zasvěcena a kterého bychom měli při této slavnostní příležitosti uctít aspoň jmenováním jeho jména. Řekl mi, že to není jeho povinnost jmenovat Husovo jméno. Řekl jsem mu, že pokud nebude při dnešním slavnostním večeru jmenovat Husovo jméno, učiním to na konci programu osobně. A vrátil jsem se na své místo. Konferenciér po bloku hudby zahájil hlavní část programu udělování cen a řekl: „Dámy a pánové, v tomto prostoru, kde kázal Mistr Jan Hus, spolu s atmosférou genia loci dnešní Prahy...“. Ministru školství Josefu Dobešovi bylo dáno úvodní slovo a potom promluvil generální ředitel Siemens ČR Eduard Palíšek. Velmi mne zaujal závěr jeho řeči, kdy vyzdvihl, zřejmě po jmenování Mistra Jana Husa, morální apel pro mladou generaci nastupující vědecké a technické elity národa. Vyzdvihl národní odkaz vyvěrající z naší slavné minulosti slovy připomínajícími myšlenky Tomáše Garrigue Masaryka. Konferenciér, také nadšen v dnešní době neobvyklou duchovností projevu, vyzval ředitele Siemensu, aby tento projev byl poslán k našim vládním zástupcům do senátu a sněmovny. Lidé tleskali nadšením. Takový

závěr řeči dlouho neslyšeli. Po skončení, když se stovky hostů posouvaly ke stolům následného rautu, jsem předal grafický list se slovy Písma konferenciérovi s poděkováním za dodatečné jmenování Jana Husa. Téměř se omluvil. Zvláštní grafikou s evangelizačním textem jsem dal i řediteli Siemensu. Mohl jsem mu sdělit poselství Mistra Jana Husa, jak mi ji s nadšením

předal jeden univerzitní profesor z USA při návštěvě v Praze. Ten v roce 1990 vzkázal českým podnikatelům a politikům: „Nemu-

síte jezdit studovat demokracii a svobodné myšlení do Ameriky, protože zdroj těchto hodnot, tak vzácných pro naši civilizaci, vyrobil svým hrdinským postojem právě váš Hus v Praze. Vraťte se domů a studujte jeho odkaz a naplňte ho svým životem. Hus vyzdvihl Bohem darovaný rozum a svědomí nad tupou institucí středověku a stal se tak prvním moderním člověkem. Ano, jeho postoj k pravdě stvrzený mučednickou smrtí je pramen našich svobod na Západě, v Americe a bude jistě i ve vaší zemi“. Tvář generálního ředitele Siemensu zvažovala. Věděl moc dobře, co mu chci sdělit. Než jsem se zařadil do fronty na speciální rautový guláš, mohl jsem s manželkou oslovit jednoho z mladých zpěváků hudebního bloku, který zpíval úryvek z Rybovy vánoční mše. Jeho srdce bylo zpěvem otevřeno k přijetí evangelia.

Václav Lamr

● NA CO SE DÍVÁME A CO SI ČTEME

Kenneth Roberts – Cesta na Severozápad

Roku 1757 probíhala třetím rokem francouzsko-indiánská válka. Do vyhlášení samostatnosti kolonií zbývalo dvacet let. Britští důstojníci pro neschopnost a neochotu komunikovat se svými koloniálními protějšky vedli své jednotky od porážky k porážce. Děj knihy Cesta na Severozápad začíná v pohnutém období, které těsně předcházelo bojům za nezávislost.

Langdona Towna vyloučili po dvou letech studia na Harwardské univerzitě pro konflikt s vedením školy. V mimořádně zdařilé karikatuře zobrazil profesory jako sobecké, pohrdavé pokrytce. V důsledku toho byl odmítnut svou vyvolenou a jejím otcem, majícím zásadní vliv na místní politiky. Posílen alkoholem si pustil pusu na špacír a řekl naplno, co si o nich myslí. Zatčení se vyhnul jen díky svým přátelům a musel utéct na západ, kde požádal o zařazení k jednotce Rogersových harcovníků. S sebou měl kromě muškety i náčrtník a přání malovat příslušníky jednotlivých indiánských kmenů, neboť mu bylo líto, že v celé „civilizované“ části Ameriky nikdo ani neví, jak vypadají.

První část knihy je velmi akční a popisuje boje harcovníků pod vedením mimořádně odvážného a schopného velitele, snílka a dobrodruha, majora Rogerse. Ten částečně i ze svých prostředků vybudoval jednotku, která byla jednou z mála schopných operovat i v nehostinných zimních podmínkách hornatých částí Severní Ameriky. Díky své akceschopnosti zvládala úkoly, na které řadové oddíly vedené neschopným a rozhádaným

důstojnickým sborem nemohly stačit. V další části se autor věnuje Rogersově snaze o naplnění velkého snu: najít bájnou cestu spojující po vodě Atlantik s Pacifikem. Dále je v ní věnováno hodně prostoru osobnímu životu Langdona Towna i jeho stoupající kariéře malíře. Protože druhý oddíl knihy postrádá napětí bojových scén první části, je zde více prostoru pro vykreslení jednotlivých postav a spisovatelovo mistrovství tak má ještě větší prostor k vyniknutí. Samotný příběh, i když vymyšlený, je založený na skutečných postavách a událostech a znalece dějin tohoto období nijak neurazí. Knize se pár let po jejím prvním vydání v r. 1937 dostalo i filmového zpracování, které jsem před deseti lety viděl v televizi. Není to špatné. Na serveru ČSFD má velmi slušných 73 %. Rozsáhlé dílo ale nebylo možné zpracovat do tenkrát obvyklé stopáže devadesáti minut. Film tak zabírá jen tu část, kde dochází k přímým bojům s Francouzi a jejich indiánskými spojenci.

Cesta na severozápad se dočkala v češtině mnoha vydání. Naposledy to ale bylo snad v r. 1977 a zájemci o její četbu mají šanci jen v antikvariátu nebo v síti městské knihovny. Film, pokud mi je známo, u nás na DVD nevyšel. Někdy se ale lze dohodnout přes server ČSFD. Šestnáct lidí ho tam má zařazeno ve své filmotéce.

Pavel Rosecký

(Podělte se s ostatními, třeba jen krátkou upoutávkou, o tom, co jste přečetli nebo viděli a můžete doporučit.)

● PŘÍBĚHY PSANÉ V NEDĚLCI

Dostaly se mi do rukou unikátní rukopisy od našich bratříčků a sestřiček. Budou postupně vycházet v původní podobě. (Máte-li doma podobně trefné a zábavné povídky od Vašich dětí, neváhejte a pošlete nám je do redakce.)

Dalmatýn a vlčák

Jednou byl jeden dalmatin a ten měl souseda vlčáka. A ten vlčák chodil vždycky ob týden na závody. A dalmatin mu záviděl protože vyhrával medaile. Tak furt na sebe štěkali. Ale jednoho dne přišel krásný kůň a ten jim řekl: milujte se a potom odešel. A oni tomu nerozuměli. A pak k nim přišel a řekl jim: milujte se neboť Bůh vás stvořil. A tak na sebe neštěkali. *Johanka Machulková*

Co se stalo

Na jednom dvorku žily myšky. Sýrek, Fialka a Myšpulín. V domě žila v přepychu kočka Míca. Míca honila myši od rána do večera. Jednou Míca běžela za myškou, ale zakopla a zlomila si nohu. Když Myšpulín viděl, že je Míca nehoní, šel do domu a viděl Mícu se zlomenou tlapkou. Večer

svolal Sýrek poradu. „Myšky, kočka se nás lekla“. V tom se Myšpulín zvedl a řekl: Ne! Má zlomenou tlapku, půjdem za kozou Lízou, vezmem si od ní mléko a dáme ho Míce. Když byly u kozy Lízy dali pod ní Mícinu misku. Fialka stála u misky a říkala kolik je v ní mlíka. Myšáci se houpaly na vemení. Potom mléko dali Míce. Míca misku vylízala a pláclí si tlapičkami na kamarádství.

Tonička Hrdinová

Nová sekretářka

Jak už jste byli dříve informováni, současná sborová sekretářka Pavlína Králová odešla se svým manželem do sboru Armády Spásy Praha, a proto koncem února skončil práci v našem sboru. Jsem Pavlíně vděčný jak za její práci, tak i za ochotu zůstat pracovat ve sboru i několik měsíců po svém odchodu do AS a pomoci tak vytvořit prostor pro nalezení nové sekretářky a zvládnutí všech administrativních věcí na přelomu roku.

Zájem o práci sekretářky projevil pět zájemkyň a jeden zájemce. Podmínky konkurzu splnily tři sestry a ty také absolvovaly kromě přijímacího pohovoru i testy znalostí a dovedností potřebných pro práci na této funkci. Po přezkoušení a modlitbách byla na funkci nové sekretářky vybrána Magda Louthanová, která nastupuje do kanceláře počátkem února a plně převzeme práci v březnu. Prosím o trpělivost po dobu předávání jednotlivých úkolů, protože práce ve sborové kanceláři je poměrně různorodá a převzetí některých úkolů chce čas.

Kontakt na Magdu je paha@kaes.cz; 284 822 294, 737 413 092.

Mám naději, že Magdě práce dobře půjde a bude se jí s námi všemi dobře spolupracovat a nám se bude dobře spolupracovat s ní. Prosím vás o přímluvné modlitby za Magdu.

Lubomír Ondráček

Hledáme nájemce

V rámci snahy pokrýt část nákladů sborové budovy na energie a údržbu, pronajímáme sborové prostory v dopoledních a odpoledních hodinách dalším organizacím (sborový provoz v sálech začíná běžně až kolem 17:00). Ve sboru se konají různá školení, přezkoušení BOZP a autoškoly a další podobné aktivity. Velmi by pomohlo, kdybyste mohli doporučit pronájem našich prostor ve svém okolí (jedná se o velký sál pro cca 90 lidí, malý pro cca 40 a knihovnu pro cca 20).

Počet nájemců by zvýšilo, kdyby se někdo nabídky pronájmu cíleně věnoval propagaci na webech (na některých webech už naše nabídka je) a kontaktováním možných zájemců. V takovém případě by mohl dotyčný obdržet ze získaných pronájmů provizi.

Případné zájemce prosím odkazujte na sborovou kancelář (paha@kaes.cz, 284 822 294). E-mailem se prosím ozvěte i v případě, že byste se chtěli věnovat shánění nájmů systematicky a za provizi. Bylo by nutné se sejit a projednat podmínky. Děkuji za vaši pomoc.

Lubomír Ondráček

Dopis v Dopise Zdravím z Ameriky

Je tu únor a to znamená, že už mám 6 měsíců za sebou ☺ a 6 měsíců přede mnou! ☺ Co to pro mě znamená? Že si tu připadám jako doma a nepřijde mi zvláštní, že já jsem tady a ne doma. Je to taky díky skvělému sboru, který tu je. Mám příležitost se zapojit do mládeže nejen jako účastník ale i jako pomocník a jsem ráda, že jim mám co nabídnout. ☺

Také jsem se už od podzimu zapojila do „Woman Bible Study“ – neboli Studium

Bible Pro Ženy – je to moc fíne, mám možnost diskutovat o Bibli s maminkami a dámami ze sboru a jejich názory, rady a pohled na věc se vždy hodí. ☺ Je to taky super čas poznat se a vidět se jindy než jen v neděli ve sboru.

Ještě bych chtěla moc poděkovat všem dětem a dospělým z regionu Sever, kteří mi poslali nádherná přání a pozdravy! Děkuji všem hrozně moc, bylo to krásné překvapení a moc mě to potěšilo. ☺

Zatím jsem toho moc neprocestovala, ale v říjnu se mi povedlo naplánovat pár dní v Coloradu. Byla jsem navštívit kamarády v Colorado Springs, kteří mě zavedli do blízkého národního parku. Znáte ty scény z filmů, kde vidíte placku země a z ničeho nic trčí vzhůru červené skály? Tak přesně tak to vypadalo! ☺ Bylo to neuvěřitelné, a kdybych neměla památeční fotky, myslela bych si, že sním. V té době bylo ještě teplo – cca 25°C. Pak jsme ale odjeli do hor. No, hor... Byli jsme přes 4 000 m n.m. vysoko!! Taky nás (teda hlavně mě) překvapil sníh a teplota pod nulou... Ale byla to fakt sranda. ☺

Z Colorada jsem se vrátila zpět do oblasti Bostonu a zpět k denním povinnostem. ☺ Je to výzva, ale vybrala jsme si to sama a nelituji toho. ☺ Stále mi chybíte, ale určitě mi nechybí české zasmušilé tváře – člověk si tu velmi snadno zvykne na úsměvy pokladníků v obchodech, pozdravení a úsměvy na obličejích kolemjdoucích. ☺ Hned je den hezčí, zkuste se taky někdy usmát na neznámé lidi a čekejte, co se stane. ☺

Tot' asi vše. Ze země za Velkou Louží, zdraví Klára

● OZNÁMENÍ

JAK SVĚDČIT SVÝM PŘÁTELŮM A ZNÁMÝM SEMINÁŘS JANEM ERIKSENEM

18. 2. 2011 18:00 – 19. 2. 2011

Praha 8, KS Praha Na Žertvách 23, velký sál

Jan Eriksen, bývalý zločinec a pasák, nyní zapálený evangelista, se s námi podělí o praktické rady, jak lidem předávat evangelium. Poselství řečníka, kterého mnozí znají z Křesťanské konference 2010, zdaleka není určeno jen těm, kdo se věnují lidem na okraji společnosti. Naopak – je povzbuzením a inspirací každému, komu záleží na tom, aby lidé v jeho okolí poznali lásku Ježíše Krista. Svědčit těm, kteří nás dobře znají, bývá často nejtěžší. Jak proniknout k jejich srdci a pomoci jim, aby se sami osobně setkali s Bohem?

Cena: 300 Kč

Pořádá: Křesťanská misijní společnost
www.kmspraha.cz

Biblické hodiny

KAŽDOU STŘEDU V 19:00 HOD
v Kulturním centru Novodvorská

Novodvorská 1013/151, Praha 4 - Lhotka, 1. patro, Metro C „Kačerov“ – Bus 106, 170, 196, 203, Metro B „Smíchovské nádraží“ – Bus 196, 197, 198 zastávka: „Sídliště Novodvorská“, KC Novodvorská je v dohledu od zastávky, stačí přejít prostranství.

2. 2. ThMgr. Dan Drápal: Žalm 69.

Co když se Bůh neozývá? Zkoumání vlastního nitra. Co když nás nechápu ani nejbližší?

9. 2. Mgr. Jana Hradová: Pozornost v Duchu.

Láska se projevuje inspirovanou pozorností ke druhým. V laskavosti a pravdivosti je síla společenství.

16. 2. Ing. Miloš Poborský: Rovnováha v bibli.

Láska a nenávisť – dvě nejsilnější emoce. Jak Bůh obě dvě kultivuje.

23. 2. Bůh dnes mluví.

Učíme se naslouchat Bohu. Vstup na vlastní nebezpečí.

2. 3. ThMgr. Dan Drápal: Můžeme se opravdu změnit?

3 faktory potřebné ke změně: Vize, záměr, prostředky.

■ Hledám podnájem místnosti v křesťanské rodině v Praze a okolí
Jsem křesťan, 64 let, abstinents, nekuřák, Tel. 607 648 721

Aglow mezinárodní a mezidenominační sdružení žen

zve na další setkání, které se koná **18. 2. 2011 v 18 hod.**

v „kavárně“ ve dvoře, Soukenická 15 (CB)

svědectví: sestra Alice Makovičková z Církve bez hranic

ZÁKLADY KŘESŤANSKÉHO ŽIVOTA

PRAKTICKY ZAMĚŘENÝ VÝKLAD BIBLÉ

PŘÁTELSKÉ SPOLEČENSTVÍ

MOŽNOST DOTAŽŮ A OSOBNÍCH ROZHOVORŮ

Kdy: **27. 1. – 28. 4. 2011 vždy ve čtvrtek v 18.30 hodin**

Kde: **SBOROVÝ DŮM KS Praha, Na Žertvách 23, Praha 8 – Libeň**

Doprava: Metro B Palmovka

Vstup zdarma

Přednáší: **Tomáš Dittrich a jeho hosté**

Chvály: **Jiří Bešta**

Křesťanské
společenství
Praha

Z Á K L A D Y 2 0 1 1

T É M A T A P Ř E D N Á Š E K

1)	27. 1.	Ze smrti do života
2)	3. 2.	Nový život, křest
3)	10. 2.	Víra, zkoušky, vítězství nad hříchem
4)	17. 2.	Bible – Boží slovo
5)	24. 2.	Jsme spravedliví, nebo hříšníci?
6)	3. 3.	Naplnění svatým Duchem
7)	10. 3.	Každý den s Bohem
8)	17. 3.	Modlitba
9)	24. 3.	Odpuštění
10)	31. 3.	Uzdravení z nemoci
11)	7. 4.	Osvobození od hříchů minulosti
12)	14. 4.	Jak s lidmi mluvit o Pánu Ježíši
13)	21. 4.	Co je to církev?
14)	28. 4.	Pán Ježíš přijde znovu

8. - 18. 3. 2011

Modlitební výprava do Jeruzaléma

Místo: **Dům modliteb**, Olivetská hora, Jeruzalém

Cena: **21 000 Kč** (včetně letenky, ubytování,
jídla a výletů)

(V porovnání s konkurencí je to opravdu levné.)

Kontakt: **Petr Kácha**, petr.kacha@kaes.cz

775 383 690

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

Setkání mládeže

DOROST (12-15 LET)

středy 17.00-19.00 hod

více info Maruška Bukáčková
775 641 671
marie.b@email.cz

POROST (15-18 LET)

úterky 17.30-19.30 hod

více info Štěpánka Bláhová
777 576 530
spetanka@seznam.cz

ODROST (18-25 LET)

pondělky 18.30-21.00 hod

více info Michal Klesnil
737 984 138
michal.klesnil@kaes.cz

šestá

večerní setkání pro mladé, kde to žije!!!

zalíbit se Bohu

13.2. 2011 v šest hodin

ortenovo náměstí 34, škola TGM

praha 7

vstup zdarma!

hudba - video

tanec - scénky

nápojový bar

křesťanské společenství praha

www.mladezpaha.kaes.cz/sesta

724 435 309 - dita frantíková

MISIJNÍ VÍKEND 2011

MISIE - tlukot Božího srdce!
A co na to tělo Kristovo?

Hlavní řečník: **Myles Wilson**
(Stewardship, Irsko)

SEMINÁŘE

FINANCE A TÝLOVÁ PODPORA - JAK NA TO?
Myles Wilson (Stewardship, Irsko)

MUSLIMSKÝ SVĚT A EVANGELIUM
Bert de Ruyter (OM Holandsko)

HIV+EVANGELIUM
František Krampota a Jiří Preis (ACET ČR) - Praha
Tomáš Řehák (ABATOP ČR) - Český Těšín

MISIE PRO TY, KDO NERADI CESTUJÍ - CIZINCI MEZI NÁMI
„Ondřej“ (misionář v ČR)

5.2. v 9:30 ČESKÝ TĚŠÍN

Křesťanské centrum AC Český Těšín,
Slovenská 3

5.3. v 9:30 PRAHA

budova KS Praha, Na Žertvách 23,
Praha 8 (u stanice metra "Palmovka")

Program pro děti od 6 -12 let zajištěn
Konferenční poplatek: 150 Kč (oběd v ceně)

Podrobnosti na:
www.misijnivikend.cz

SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

6. 2.

KD Ládví 15:00 hod.

Chválicí skupina: region Sever pod vedením Karla Petkova

Kázání: Lubomír Ondráček – Evangelium je Boží moc ke spasení

V rámci shromáždění se bude možno připojit k Prohlášení o evangelizaci

6. 3.

KD Ládví 15:00 hod.

Kázání: Sue Bavisterová – Církev

14. 2.

SBOROVÁ MODLITEBNÍ

18:00 – 19:30 hod. – je postní v řetězci modlitební stráže KMS

Není-li uvedeno jinak, konají se sborové akce na adrese sboru.

Upozornění

Možná jste si všimli, naši milí a vážení čtenáři, že cena za SD je nyní 15 Kč. ☺

Není to tisková chyba, ale tvrdá realita, vynucená hospodářskou situací v naší zemi.

Doufáme, že i přes tuto politováníhodnou hodnou skutečnost jsme neztratili Vaši přízeň.

Redakce

● INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

Vedením pověřen: Pavel Louthan

Shromáždění: Ne 10:00, Komunitní centrum – Motýlek, Vlčkova 1067, Černý Most, (vchod z ul. Bouřilova, 2 min. od metra Rajská zahrada)

Počet členů: 30/18/22

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský

Shromáždění: Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo náměstí, Praha 7

Modlitební: 7. 2. v 18:00 u Václavíků

Počty členů: 106/24/46

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Luboš Ondráček, Richard Roušal, Petr Žůna

Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích, (stanice metra Hůrka)

Počet členů: 49/9/23

STŘED

Pastor: Mirek Hoblík

Shromáždění: Ne 10:00, Strašnické divadlo, Solidarity 53, Praha 10

Počet členů: 88/17/52

Křty: Adéla Zimová, Jan, Veronika Hejní-covi

PALMOVKA

Pastor: Martin Čunek

Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23

Počet členů: 79/15/28

Vyloučení: Michaela Elmanová

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský

Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Komunitní centrum Matky Terezy, boční vchod (vpravo od hlavního vchodu), U Modré školy 2337/1 (metro Háje)

Počet členů: 45/2/27

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann

Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23

Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sborové budově

Počet členů: 73/12/17

Narození: Adéla Címllová

JIH

Pastor: Miloš Poborský

Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9.30), KC Novodvorská, Novodvorská 1013/151

Modlitební: v Ne 18:00 hod – Dáša Blažková, Slepá I/14.

Počet členů: 51/5/24

SBOR

KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společnosti Praha
na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294

e-mail: paha@kaes.cz

<http://paha.kaes.cz>

Účet

Sbor Křesťanské společnosti Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

Č.ú.: 179877055/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682103	Angel Lama	
682120	Izrael a Církev	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společnosti Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,
e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,
Pavel Rosecký, Johana Dittrichová
Sazba: APEO / Olga Hrdinová

Přijem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 15 Kč

Příští číslo vyjde v neděli 6. 3. 2011

Posílám pozdrav z hor, rochním se ve sněhu.
Těším se na příští číslo. Váš Běda